

Олександр Безкровний, аспірант
Олександр Арестов, аспірант,
Полтавська державна аграрна академія

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВА ВДОСКОНАЛЕННЯ ВІДНОСИН З ФІСКАЛЬНИМИ ОРГАНАМИ

Податкова політика держава є досить багатограним і складним процесом, який втілюють фіскальні органи. Однак, податкова політика підприємства хоча і є не такою складною про те включає в себе багато різних механізмів по зменшенню впливу податків на діяльність господарюючого суб'єкта. І та і інша в ідеалі прагнуть досягти однієї цілі – стимулювати та покращити фінансово-економічний стан господарюючих суб'єктів (для підприємств це принесе додаткові доходи – прибутки; а для держави додаткові надходження, у вигляді податків із доходів чи прибутків даних підприємств).

Сучасні наукові дослідження, зокрема праці Іванова Ю. Б., свідчать, що в нашій державі шляхи податкової політики держави та підприємств розходяться. При цьому цілі в кожній з них різні:

– у податкової політики держави це – наповнення бюджету практичнолюбим способом, за допомогою великої кількості податків, та постійними змінами податкових ставок та механізмів справляння цих податків та зборів;

– у податкової політики підприємства це – зменшення податкового навантаження на підприємство і зменшення впливу держави на нього практично будь-якими шляхами, і як показує практика ці шляхи далеко не завжди є законними [4].

Названі вище дві цілі сучасної податкової політики держави та господарюючих суб'єктів, на наш погляд, протирічать одна одній, оскільки перша не враховує інтересів господарюючих суб'єктів, а тільки навпаки провокує їх на протиправні рішення, а друга не враховує інтереси держави порушуючи законодавство (приховуючи доходи), або ж взагалі припиняє свою діяльність таким чином залишаючи держави без надходжень до бюджету у вигляді потенційно можливих податків від даного суб'єкта господарювання у

майбутньому. Таким чином і податкова політика підприємства і податкова політика держави потрапляють у замкнутий круг, із якого виходу не видно, і працюють тільки на себе, хоча повинні були б працювати в тандемі.

Податкова політика підприємства, за словами Майбурова І. А. ,включає в себе не тільки податкове планування, прогнозування, вибір оптимальної системи оподаткування а й не допущення або зменшення появи таких правопорушень а отже і в свою чергу не допущення отримання штрафів, які збільшать податкове навантаження [5].

В свою чергу, податкова політика держава на думку Воронкова О. М., є досить багатограним і складним процесом, який втілюють податкові органи. Однак податкова політика підприємства хоча і є не такою складною про те включає в себе багато різних механізмів по зменшенню впливу податків на діяльність господарюючого суб'єкта. І та і інша в ідеалі прагнуть досягти однієї цілі – стимулювати та покращити фінансово-економічний стан господарюючих суб'єктів (для підприємств це принесе додаткові доходи – прибутки; а для держави додаткові надходження, у вигляді податків із доходів чи прибутків даних підприємств) [2].

Платники податків – суб'єкти підприємницької діяльності покращило свої відносини з податковими органами, оскільки завжди вчасно подає податкову звітність, вчасно та в повному обсязі перераховує суми податкових зобов'язань. При проведенні податкових перевірок тісно співпрацює з податковими органами забезпечуючи їх повним пакетом документів та допускаючи до всіх приміщень.

На сьогодні можна стверджувати, і в цьому поділяємо думку Вахновської Н. А., про неоднакові рівні податкової політики підприємств в розрізі їх відноси з податковими органами. [1].

Запровадження спеціальних інструментів податкового регулювання покликане стимулювати підприємницьку діяльність, а тому доцільне лише у контексті загального реформування податкової системи країни. Таке реформування передбачено Податковим кодексом України.

Для виконання контрольних функцій фіскальним органам надано великі повноваження. Наявність значного обсягу контрольних функцій вимагає відповідного набору законодавчо закріплених дієвих механізмів їх реалізації, особливе місце серед яких посідають перевірки, які здійснюються з метою контролю за дотриманням вимог податкового та валютного законодавства [6].

Законодавче закріплення конкретних видів перевірок за безпосереднім предметом контролю органів державної фіскальної служби є, безперечно, позитивною новелою у податковому законодавстві, а у зв'язку з цим виникає потреба законодавчого закріплення окремих підстав проведення усіх перевірок, передбачених Податкового кодексу України (рис. 1).

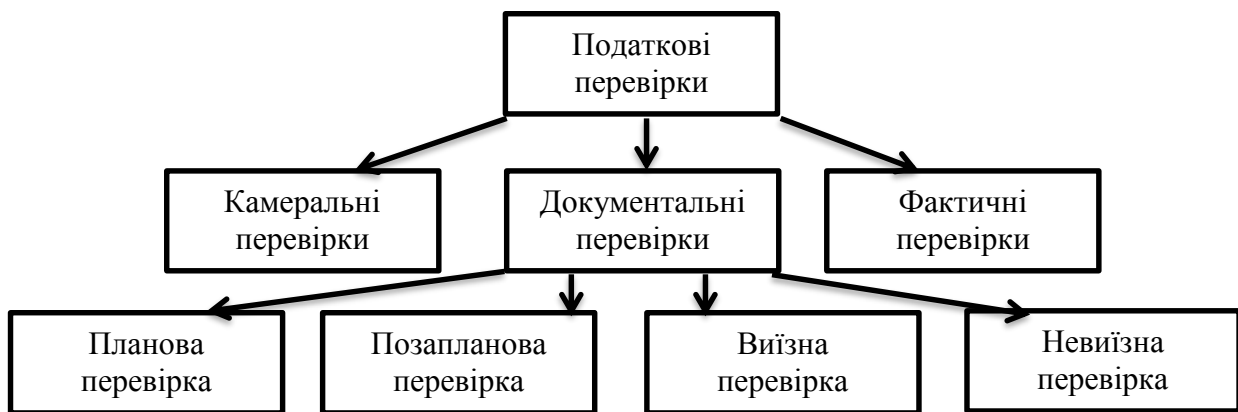

Рис. 1. Види перевірок що проводяться фіскальними органами [3].

Результати перевірок (крім камеральних) оформляються у формі акта або довідки, які підписуються посадовими особами податкового органу та платниками. У разі встановлення під час перевірки порушень складається акт. Якщо

За результатами камеральної перевірки у разі встановлення порушень складається акт у двох примірниках, який підписується посадовими особами такого органу, які проводили перевірку, і після реєстрації в органі державної податкової служби вручається або надсилається для підписання протягом трьох робочих днів платнику податків.

Підсумовуючи проведені вище дослідження зауважимо, що на сьогодні податкова політика підприємства в великій кількості випадків спрямована тільки

на зменшення податкового навантаженнялюбими способами, але не завжди дані способи є ефективними. Оскільки при виявленні правопорушень фіскальними органами підприємство понесе ще більші витрати ніж просто сплачені податки, через штрафи та пеню надзвичайної актуальності набуває необхідність розвитку податкової політики в частині оптимізації фінансових відносин підприємства – платників податків з фіскальними органами.

Література:

1. Вахновська, Н. А. Податковий кодекс в контексті реформування податкової системи України / Н. А. Вахновська // Економічний форум. – 2017. – С. 23–28.
2. Воронкова О. М. Податковий процес і напрями його удосконалення / Воронкова О. М. // Фінанси України. – 2016. – № 12. – С. 63–67.
3. Загородній А. Г. Податки та податкове планування підприємницької діяльності : монографія / А. Г. Загородній, А. В. Єлісеєв. – Львів, Центр Бізнес–Сервісу, 2013. – 152 с.
4. Іванов Ю. Б. Проблеми розвитку податкової політики та оподаткування : монографія / Ю. Б. Іванов. – Х. : Вид-во ІНЖЕК, 2014. – 448 с.
5. Податкова політика: теорія, методологія, інструментарій : навч. посіб. / під ред. д-ра екон. наук, проф. Ю. Б. Іванова, д-ра екон. наук, проф. І. А. Майбурова. – Х. : ВД „ІНЖЕК”, 2010. – 492 с.
6. Податковий кодекс України від 02.12. 2010 р. № 2755-VI зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon.rada.gov.ua>.